

Ξένη τέχνη.—Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΡΤΟΣ.— (*Έργον τοῦ Κινέ)

ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΡΟΪΔΟΥ

* Ὁ ἀληθὴς ποιητὴς πρέπει νὰ ὁμοιάζῃ τὴν δρῦν, ἥτις ὅσον ὑψηλότερα αἶρει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν οὐρανόν, τόσον βαθύτερα βυθίζει τὴν ῥίζαν εἰς τὴν γῆν.

* Ἄν δὲν ὑπῆρχον δῦται, οὐδὲ μαργαρίται ἤθελον ὑπάρχει.

* Ἡ μυθολογία σὺδαιμῖαν ἀποδίδει ἐρωτικὴν παρεκτροπὴν εἰς τὰς Χάριτας, ἴσως διότι ἦσαν πάντοτε ὁμοῦ καὶ αἱ τρεῖς.

* Ποιητικωτάτη γυνὴ ἤθελεν εἶνε ἡ ἀπαιτοῦσα, ὡς ἡ Τροία, δεκαετὴ πολιορκίαν πρὶν ἢ παραδοθῆ.

* Τὸ σκέπτεσθαι φρονίμως εἶνε πολλάκις συνώνυμον τοῦ μὴ σκέπτεσθαι.

* Τὸ μόνον ἴσως ἔγκλημα τῆς Θείας Προνοίας εἶνε τὸ νὰ χωρίζῃ τὰ δωρήματα αὐτῆς οὕτως, ὥστε εἰς ἄλλον μὲν νὰ δίδῃ μόνον καλὴν ὄρεξιν καὶ εἰς ἄλλον μόνον ἄφθονα φαγητά.

Γ. Γακωβίδης

* Είχε πρό αὐτοῦ χάρτην, κάλαμον, μελανοδοχεῖον καὶ πᾶν ὅ,τι χρειάζεται πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἀμαθείας του.

* Ἡ εὐσέβεια εἰς τὴν Δύσιν εἶνε γυναικεῖα ἐνασχόλησις, ὅπως τὸ ῥάψιμον καὶ ἡ μαγειρικὴ.

* Βελανίδια γνωρίζουν νὰ εὐρίσκουν καὶ οἱ τυφλοὶ χοῖροι.

* Ἡ ἀνθρωπίνη φύσις μόνον μεγάλας λύπας δύναται νὰ αἰσθανθῇ, οὐδεμίαν δὲ μεγάλην εὐτυχίαν μὴ μεταβαλλομένην ἐν βραχεῖ χρόνῳ εἰς «χασμῆματα».

* Πάντες οἱ ἔχοντες ὄνυχας ἀγωνίζονται νὰ σπαράξωσι τοὺς ἔχοντας περὰ.

* Σέβομαι τοὺς νεκροὺς καὶ ὅταν ἀκόμα εἶνε ζωντανοί.

* Πλατωνικὸς ἔρως = μαλακὸν παξιμάδιον διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας δόντια.

Ὑποπιος διαβεβαίωσις

Τὸ γκαρσόνι, (σιγὰ καὶ ἐμπιστευτικῶς). — Ὑχάστε, κύριος! Δὲν εἶνε τὸ ὄδικό σας μπιφτέκι ποῦ μυρίζει ἔτσι... Εἶνε τοῦ ἀλλουνοῦ ἐδῶ δίπλα....